

δίκι του καὶ κυρίως ἡ Δημιούργια μένουσιν ἀείποτε νέαν.

Ο Χάδυν ἥτον ἥδη προεθηκώς τὴν ἥλικιαν καὶ μάλιστα σχεδόν εἰς τὸ τέρυξ τοῦ ἐπιγείου ταξεῖδίου του, δε τημέραν τινὰ τῷ ἐπρότεινον οὐα παιχθῆ ἡ Δημιούργια ὑπὸ τῶν καλλιτέρων καλλιτεχνῶν ὅλων τῶν δημοτικῶν συλλόγων τῆς Βιέννης. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπῆρξεν πανήγυρις διὸ δλόκηρον τὴν πόλιν καὶ δὲν ἐγίνετο ἄλλος λόγος εἰμὶ περὶ τῆς εὐχαριστήσεως, ἵνα δὲν ἀπελάμβανον νὰ ἴδωσιν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο παριστάμενον εἰς τὴν μεγαλητέραν του τελειότητα. Προσεκάλεσαν τὸν Χάδυν νὰ ἡ παρών καὶ προτοίμασαν τιμητικὴν ἔδραν διὰ τὸν σεβάσμιον γέροντα. Μετέβη τῷ ὄντι καὶ ἐτοποθετήθη μὲ κατανυκτικὴν ταπείνωσιν καὶ μετριοφροσύνην ἀξιοθαύμαστον εἰς τὴν προωρισμένην δι' αὐτὸν ἔδραν, καὶ ἐκεῖ μὲ τὰς χεῖρας ἥνωμένας καὶ τὴν ψυχὴν μετάροιτον εἰς θρησκευτικὰ αἰσθήματα, ἥκουσε δακρυρρόῶν τοὺς φθόγγους ἐκείνους, οἵτινες ἐπρέγενον εἰς αὐτὸν πλειόνα ἡ εἰς πάντα ἄλλον αἰσθησιν.

Οταν οἱ ὑμνῳδοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἡ μουσικὴ ὄφειλε νὰ παραστήσῃ τοὺς λόγους. «Εἴθε τὸ φῶς νὰ ἦται» ὑψωσε τοὺς ὄφιθαλμούς του πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔκαστεν — «Οχι, οχι ἐξ ἐμοῦ, οχι, διόλου ἐξ ἐμοῦ, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μόνον ταῦτο ἔρχεται!» Επειτα ἔπεισε λειπόθυμος καταβληθεὶς ἐντελῶς ὑπὸ τῆς συγκινήσεως. Πάντες ἐπληρώθησαν ἀγωγίας, ίατροὶ δὲ τὸν περιεκλιώσαν καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του ἐν πάσῃ ταχύτητι. συνήλθεν ἐν τούτοις ταχέως πλήν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἀνεπόλει μετ' εὐτυχίας τὴν δραστικὴν ἐσπέραν.

Φρονοῦσιν, ὅτι δὲ θάνατος τοῦ Χάδυν ἐπεταχύνθη ἐκ τοῦ βομβαρδίσμου τῆς Βιέννης ὑπὸ τῶν Γάλλων. Ο Ναπολέων εἶχε μὲν διατάξει αὐστηρῶς νὰ σεβασθῶσι τὴν κατοικίαν του καὶ ἀμά εἰσῆλθεν τὸ στρατεύματα ἔθεσαν σκοπὸν εἰς τὴν θύραν του, ἀλλ' ἡ συγκίνησις ὑπῆρξε δι' αὐτὸν μεγάλη, καὶ ἀπέθανε τὴν 29 Μαΐου 1809, ἐνῷ ἡ πατρὶς του ἦτο ἐρυματιον ὅλων τῶν συμφορῶν του πολέμου καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς εἰς τὴν διαθεσιν τῶν ἔχθρων.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΣΤΓ. — ΗΛΕΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΩΝ.

Παρατηρήσατε ὅτι ἐν τῷ μάλῳ τῷ ἐν τῷ στόματι ὑμῶν ὑπάρχουσι διάφορα ὁδόντων εἰδὴ. Οἱ πρόσθιοι ὁδόντες εἰσὶ πρὸς τομὴν τῆς τροφῆς· οἱ μεγάλοι ἐστι τοῖς πρόσθιοι ὁδόντες πρὸς τομὴν τῆς τροφῆς, καὶ διαδύμενοι τοῦ στοματοῦ τοῦ ὄφαλοῦ εἰσέτεις, εἰσὶ πρὸς διάσχισιν τῆς τροφῆς.

Τὰ διάφορὰ ταῦτα εἰδὴ τῶν ὁδόντων δύνασθε νὰ ἴδητε ἐν διαφόροις ζώοις. Πάντα ζῶον ἔχει τοιούτους ὁδόντας οἰωνούς δεῖται· ινὰ κόπτη τὴν τροφὴν αὐτοῦ. Ο κύων καὶ ἡ γαλῆ τρώγουσι κρέας, καὶ ἔχουσι χρείαν νὰ τὸ κατατέμνωσιν· ἔχουσιν ἐπομένως μακρούς, δέσμους σπαρακτικούς ὁδόντας· τοιούτους ἔχουσιν ὁ λέων καὶ ἡ τίγρις, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Παρατηρήσατε γύνιν τὸ στόμα τῆς ἀγελάδος· δὲν ἔχει σπαρακτικούς ὁδόντας. Τὸ χόρτον δὲ τρώγει δὲν ἔχει ἀνάγκην σπαραγμοῦ· χρήζει τρίψεως καὶ ἀλησεως, ἐφ' ἔχει μεγάλους εὐθεῖς, ἀληστικούς ὁδόντας. Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐσώτεροι αὐτῆς ὁδόντες.

Αλλὰ παρατηρεῖτε ὅτι ἡ ἀγελάς ἔχει τινας διαφέροντας ἐμπροσθίους ὁδόντας· οὗτοι εἰσὶν πρὸς τὸ κόπτειν ἐπιτήδειοι. Νέον παρατηρήσατε τὴν ἀγελάδα καθὼς τρώγει τὸ χόρτον, καὶ ίδετε πῶς μεταχειρίζεται τὰ δύο ταῦτα εἰδὴ τῶν ὁδόντων. Διὰ τῶν ἐμπροσθίων κόπτει τὸ χόρτον· εἰτα μὲ τὴν ἀκραντῆς γλώσσης της τὸ φέρει ἐνθα οἱ ἀληστικοὶ εἰσὶν ὁδόντες, δπως ἀληθῆ πρωτοῦ μεταβῆ εἰς τὸν στόμαχον. Οὕτω λαμπτον ἡ ἀγελάς ἔχει ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ κοπτεῖν μηχανὴν καὶ μῆλον.

Ο ἵππος ἔχει τὸ δύο ταῦτα εἰδὴ ὁδόντων ὡς βλέπομεν γραφόμενον τῇ εἰκόνι ταυτη, παριστάσῃ τὸ κρανίον ἵππου.

Νῦν δὲ δέ τὸν τρώγωμεν μῆλον πράττομεν ὡς πράττει ἡ ἀγελά; ἡ δὲ ἵππος δταν τρώγη τὸ χόρτον· μὲ τοὺς ἐμπροσθίους κοπτῆρας κόπτομεν τυμᾶ αὐτοῦ· εἰτα τὸ φέρομεν διπεισα ἔνθα οἱ ἀληστικοὶ ὁδόντες, οἵτινες τὸ ἀληθίουσιν εἰς ἀπαλόν χυλὸν πρὶν ἡ τὸ καταπιεῖν.

Ἡ ἀγελάς δὲν γρήται τοῖς κοπτῆροι πάντοτε καθὼν δὲ τρόπον προσανεφέρομεν. Ιδετε την, δταν τρώγη ἀχυρον· δὲν τὸ κόπτει δις τὸ χόρτον. Μὲ τοὺς κοπτῆρας της μογον λαμβάνει τὸ ἀχυρον, καὶ βαθυμηδὸν τὸ φέρει διπεισα ἐν τῷ στόματι, τῶν ἀληστικῶν ὁδόντων διατάσσεις ἔργα οἰτενῶν ἐπ' αὐτοῦ.

Τὸ ωδαίον καὶ περιεργογ ζῶον ἡ καμηλοπαδαλίς, ηνταῦθα βλέπετε· εχει τὰ δύο ταῦτα εἰδὴ τῶν ὁδόντων. Τὸ ζῶον τουτο, δταν είναι ἐν πληρει ἀναπτυξει, ενα τριες δψηλοτέρα τοῦ οψηλοτέρου αὐθρώπον· τρώγει φύλλα δενδρῶν, δ συναγει δια τὸν ἐμπροσθίων αὐτῆς ὁδόντων, ἀλήθουσα ταῦτα μὲ τοὺς μεγάλους ἐσώτεροις ὁδόντας, ὡς ἡ ἀγελάς καὶ δὲ ἵππος πράττουσι διὰ τὸ ἀχυρον καὶ χορτο.

Περιετηρήσατε· θέσθε ὅτι οἱ σπαρακτικοὶ ὁδόντες οἱ μάλοι δὲν είναι τροφοτον μακροί καὶ ἀχυρον δις οἱ ὁδόντες οὗτοι εἰσται ἐν τοῖς κυσιν, γαλαιτις τίγρεσιν κλ. Ποιος τούτου δέ λόγος; Διοτι κατιοι τρώ-

γετε κρέας ώς αύτοί, δύνασθε μὲ τὸ μαχαίριον καὶ περόνιον νὰ κόπτετε τὴν τροφήν σας. Ἐάλ' οὗτοι δὲν γνωρίζουσι τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων, ἐφ' ὃ καὶ δὲν θεός εἴδωκεν αὐτοῖς μακροὺς ὅξεις ὀδόντας ἵνα κατασπαράττωσι τὴν τροφήν των.

Ἡ ἀγελάς ἀλλήσει τὸ χόρτον καὶ τὸ ἄχυρον δίς. Οὕτω πράττει καὶ τὸ πρόβατον, ἡ ἔλαφος, ἡ κάμηλος, ἡ καμηλοπάρδαλις, καὶ πολλὰ ἄλλα ζῶα. Τοῦτο γίνεται ώς ἔξης· αφοῦ τὸ χόρτον μασσοῦθη καὶ εἰσέλθῃ ἐν ἴδιαιτέρῳ μεγάλῳ στομάχῳ, διέρχεται εἰς ἔτερον, διότι ἡ ἀγελάς ἔχει τέσσαρας στομάχους. Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ στομάχῳ τὸ χόρτον εἶναι περιειλιγ-

μένον εἰς σφαίρας. Ἡ ἑργασία αὕτη εἶναι λίκη περίεργος. Ἐκάστη τῶν σφαιρῶν τούτων ἀνέρχεται εἰς τὸ στόμα ὅπως μασσοῦθη πάλιν. Ἀφοῦ καλῶς μασσοῦθη, καταβαίνει, ἀλλὰ εἰσέρχεται ἔτερον στόμαχον, τότε δὲ ἔτέρᾳ σφαίρᾳ ανέρχεται ἵνα λάβῃ τὴν θέσιν ἐκείνης· οὕτω δὲ ἡ ἀγελάς ἔξακολουθεῖ μαστῶσα μέχρις οὐδαὶ αἱ σφαίραι διέλθωσιν. Ἐάν παρατηρήσητε τὸν λαιμὸν τῆς ἀγελάδος ἐνῷ ταῦτα γίνονται δύνασθε νὰ ἴδητε ποτὲ ἡ σφαίρα ανέρχεται καὶ πότε κατέρχεται.

Τὰ πτηνά ώς γνωρίζετε δὲν ἔχουσιν ὀδόντας. Ο πρὸς ἄλησιν τῆς τροφῆς αὐτῶν μύλος δὲν εἶναι ἐν τῷ στόματι, εἶναι ἐν τῷ στομάχῳ. Ὁ μύλος οὗτος εἶναι ὁ καλούμενος πρόβολος. Ἰδετε μίαν δρυιθα λαμβάνουσαν τὸν σίτον δὲν ῥίπτετε αὐτῆς. Τὸν καταπίνη ταχύτατα, μεταβαίνει δὲ οὗτος ἐν τινὶ θυλακίῳ καλουμένῳ ὁ πρηγορεών. Ἐνταῦθα μαλακύνεται, ώς τὸ χόρτον ἐν τῷ μεγάλῳ στομάχῳ τῆς ἀγε-

λάδος. Ὅταν μαλακυνθῇ ἵκανῶς μεταβαίνει εἰς τὸν πρόβολον. Ἐνταῦθα θλίβεται οὕτως ὥστε μεταβάλλεται εἰς ἀπαλὸν χυλὸν, τριβόμενον μεταξὺ δύο σκληρῶν ἐπιφάνειῶν, ώς διάτοις ἐν μύλῳ ἀλήθεται μεταξὺ δύο μυλοπετρῶν.

Ἐάν σχίσητε τὸν πρόβολον τῶν πτηνῶν, δύνασθε νὰ ἴδητε πόσον καλῶς αἱ ἐπιφάνειαι εἰσὶ κατάληλοι πρὸς ἄλησιν τοῦ σίτου. Τοῦτο ποιοῦσιν ἔξισου καλῶς ως οἱ ὀδόντες. Πτηνὰ ζῶντα διὰ τροφῆς μὴ γρηζούσης ἄλησιν δὲν ἔχουσι πρόβολον ἀλλὰ κοινὸν στόμαχον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ο ΤΥΦΛΟΣ. — Ο κ. Φωστετ, τὸ τυφλὸν μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, διατρέχει νῦν τὸ 44 ἔτος τῆς ἡλικίας του, διαρκούντως δὲ ὄλοκλήρου τοῦ δημοφίσου αὐτοῦ σταθμού, διετέλεσε τυφλὸς, ἀπολέσας τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ὁ Φωστετ νῦν κωπηλατεῖ, ἴππειν, ἀλιεύει, παχυδρομεῖ, καὶ δικηρεῖται καλὴν διάθεσιν καὶ εἰς τὰς δυσκολωτέρας τοῦ βίου του περιστάσεις, οὐδεὶς δὲ ἐν τῇ βουλῇ ἀναγνωρίζει δήποτε ἐκ τοῦ προσώπου ταχύτερον ἢ αὐτὸς ἐκ τῆς θυηῆς.

ΔΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΙΠΠΟΙ. — Μεγίστη περιποίησις ἐπιδιψιλεύεται εἰς τοὺς ἵππους τῶν λεωφορείων τῶν Παρισίων. Ἐκάστη ἀμάξικ ἔχει δέκα ἀνήκοντας αὐτῇ, καὶ ἀλλάσσονται πεντάκις τῆς ἡμέρας. Τρέφονται καλῶς καὶ καλὴν ἔχουσι τὴν θέαν. Τινὲς τούτων σύρουσι τὰ λεωφορεῖα ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη. Εἰς τοὺς πρόποδας ἐκάστου τῶν τριάκοντα καὶ ἑνὸς λόφων τῶν Παρισίων ὑπάρχει εἰς ἕππος ἀναμένων, ὅπως βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λόφου ἀνάβασιν. Ὅταν δύο ἵπποι ἀπαξι τεθωσιν ὑμοῦ, σπανίως χωρίζονται, πλὴν ἐν περιπτώσει ἀδιθενείας ἢ συμβάματος. Τρέγουσιν ἐν τῷ αὐτῷ δρούσι. Σχεδόν πάντοτε ὀδηγοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀμαξηλάτου καὶ ἐνοοῦσιν ἀκριβῶς τοὺς λόγους καὶ κινήσεις του.

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ. — Ο μέγας τῆς Γερμανίας Βίσμαρκ ἔχει μέγα, ἰσχὺν, μαρτυρὸν κάνει, δύστις ὑπάρχει μετ' αὐτοῦ πανταχοῦ δύο τοῦ τοῦ ἐπιτρέψη. Ὅταν δύμας ὁ κύριός του μεταβαίνει εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὁ κύων πάντοτε τὸ γινώσκει, ἀγγυνωρίζων τὸ ἔγχυμά του, καὶ οὐδέποτε τὸν ἀκολουθεῖ. Ἐμπειν ἐπίσης δὲ δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὸν κύριόν του ὑπάρχειν ἐπίσης δὲ τὴν Βουλὴν, καίτοι συνήθως ἔξερχεται μετ' αὐτοῦ. Ὅταν δύμας ὁ Βίσμαρκ φύκει εἰς τὴν μεγάλην πόλην, ἀνεγέρει εὐγενῶς τὸν πύλον του καὶ εἰπη "εἰς τὴν Βουλὴν", διακύλει κύπεται τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὔραν, καὶ ἐπανέρχεται οκκαδεις οὐχὶ ἀσμένως.

— Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν Γαλλίᾳ κληρικῶν ἀνέρχεται εἰς 50,000, εἶς αὐτῶν 3,001 εἰσίν Ιησουσίται. Σύνολος ὁ ἀριθμὸς τῶν Ιησουσίτων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἐστὶν 9,546.

— Εάν ὁ ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ χρυσὸς διενέμετο μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔκαστον ἄτομον θεοῦ ἐλάμβανε 10 φράγμα.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

